

anordning med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Det er en forudsætning for Kort- og Matrikelstyrelsens samordnende funktion, at styrelsen kan få kendskab til igangværende og påtænkte aktiviteter inden for offentlig opmåling og kortlægning og anden offentlig registrering af stedbestede oplysninger. Bestemmelsen i stk. 3 sigter på, at styrelsen skal kunne indhente oplysninger herom.

For så vidt angår den praktiske gennemførelse af koordinationen mellem producenter og brugere af kort- og geodata henvises til omtalen heraf under de almindelige bemærkninger.

Til § 4

Kort- og Matrikelstyrelsen overtager Farvandsdirektoratets tidligere eneret til fremstilling af søkort. Denne eneret gælder såvel analoge kort som elektroniske kortdatabaser. Styrelsen forestår efter forslaget søopmåling til søkortproduktion i farvandene omkring Danmark, Færøerne og Grønland. Denne opmåling udføres som altovervejende hovedregel af søværnet, og Farvandsvæsenet varetager den praktiske administration af selve opmålingen.

Styrelsen har endvidere i samarbejde med de berørte ministerier ansvar for fastlæggelse af den danske holdning til internationale standarder for søkort m.v., som dette udføres i International Hydrographic Organization (IHO).

Endelig skal styrelsen varetage fremstilling, trykning, distribution og salg af søkort samt udgivelsen af de hertil knyttede nautiske publikationer.

Til § 5

Ud fra ønsket om at adskille kompetencen til samordning og koordination på kort- og geodataområdet fra beføjelsen til prisfastsættelse foreslås i § 5 kompetencen til sidstnævnte tillagt boligministeren, medens ansvaret for samordning og koordination i medfør af forslaget § 3 er tillagt Kort- og Matrikelstyrelsen.

Ifølge den foreslåede bestemmelse kan boligministeren beslutte, hvilke dele af styrelsens produkter og tjenesteydelser der skal udbydes til salg. Omfanget af styrelsens samlede produktion af varer og tjenesteydelser fastlægges derimod i medfør af § 2.

Bestemmelsen i stk. 2 sigter på, at der skal kunne kræves betaling for Kort- og Matrikelstyrelsens ydelser til offentlige myndigheder, institutioner og private. Styrelsen kan derudover opkræve afgifter i overensstemmelse med særlig lovhjemmel herfor. En sådan lovhjemmel findes bl.a. i lov om afgift for ekspe-

dition af udstykningssager (lovbekendtgørelse nr. 122 af 25. marts 1977 som ændret ved lov nr. 842 af 18. december 1987) og i lov om stempelafgift af topografiske kort (lov nr. 29 af 18. februar 1929).

Forslaget om betaling for styrelsens produkter og tjenesteydelser bygger på den forudsætning, at Kort- og Matrikelstyrelsen i væsentligt omfang skal have karakter af en produktions- og servicevirksomhed i lighed med andre offentlige institutioner, der selv frembringer produkter og tjenesteydelser på områder, hvor det er naturligt at prissætte disse over for brugerne. Efter almindeligt gældende regler har styrelsen ophavsret til de produkter og tjenesteydelser, den frembringer.

Som hovedprincip for prispolitikken vil gælde, at så stor en del af virksomhedens udgifter som muligt skal søges dækket ved brugerbetaling, samt at brugerne, såvel offentlige som private, skal betale for ydelserne.

Priserne for Kort- og Matrikelstyrelsens produkter vil blive fastsat i overensstemmelse med Budgetvejledningen og vilkårene for at fungere som statsvirksomhed. Det skal derfor så vidt muligt tilstræbes, at priserne bliver fastlagt således, at samtlige omkostninger ved produktionen bliver dækket. Priserne skal imidlertid også fastlægges under hensyntagen til markedets muligheder. Det kan af forskellige grunde være nødvendigt at sælge til lavere priser end de samlede omkostninger, f.eks. hvis der er indgået internationale aftaler om priserne, hvilket er tilfældet for søkortenes vedkommende, eller hvis produktionen har karakter af en myndighedsopgave. I forbindelse med væsentlige ændringer af den hidtidige betalingspraksis for offentlige myndigheder, vil der forud blive ført forhandlinger med berørte myndigheder og organisationer.

Til § 6

Det foreslås i § 6, at personer, der har bemyndigelse fra Kort- og Matrikelstyrelsen, har ret til adgang til færdsel overalt, hvor det er nødvendigt for at kunne gennemføre opgaver efter loven. Det vil normalt være kortlægnings- eller opmålingsopgaver.

Denne bestemmelse er i overensstemmelse med den hidtidige praksis på området.

Det er præciseret i lovteksten, at der er tale om en adgangsret, hvortil der ikke kræves retskendelse. Derimod skal de personer, det drejer sig om, kunne fremvise særlig legitimation. Kort- og Matrikelstyrelsen udfærdiger legitimation til de personer, der har behov for det for at kunne udføre de nødvendige opgaver efter loven.